

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. H.**, proti žalovanému: **Městská část Praha 3**, se sídlem Seifertova 51/559, Praha 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2007, č. j. 4 Cad 55/2007 - 5,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 16. 7. 2006 žalobkyně brojila proti rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 3 ze dne 8. 6. 2007, č. j. 2379/7/ACA-1/3, ve věci příspěvku na bydlení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 9. 2007, č. j. 4 Cad 55/2007 – 5, žalobu odmítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně se domáhala přezkoumání shora uvedeného správního rozhodnutí. Žaloba byla podána obecným zmocněncem S. S. a žalobkyně nedoložila plnou moc udělenou tomuto zmocněnci. Soud proto žalobkyni vyzval k doložení plné moci udělené obecnému zmocněnci ve lhůtě čtrnácti dnů ode dne doručení této výzvy. Výzva byla na poště uložena dne 2. 8. 2007 a žalobkyně byla upozorněna na skutečnost, že desátý den po uložení zásilky je dnem jejího doručení. Vzhledem k tomu, že si žalobkyně zásilku nevyzvedla, vyšel soud z fikce doručení výzvy dnem 13. 8. 2007. Od této lhůty běžela čtrnáctidenní lhůta k odstranění vady podání. Konec této lhůty připadl na den 27. 8. 2007. Soud konstatoval, že žalobkyně byla ve výzvě upozorněna na to, že neodstraní-li ve stanovené době nedostatky žaloby, pro něž nelze v řízení pokračovat, bude žaloba odmítnuta. Žalobkyně vadu podání neodstranila, a proto soudu nezbylo nic jiného, než žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Namítá porušení zákona a domáhá se soudní ochrany, neboť podle jejího názoru došlo ze strany žalovaného a Městského soudu v Praze k její diskriminaci z důvodu sociálního postavení. Uvedla, že již několikrát předložila

(v jiných sporech) plnou moc pro S. S., takže tvrzení podjaté a stranící soudkyně Mgr. Černovské je nepravdivé, kdy tato soudkyně protiprávně odmítá projednat správní žalobu na vedoucí odboru státní sociální podpory pro Prahu 3. Stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2007, č. j. 4 Cad 55/2007 – 5, zrušil a nařídil žalobu projednat nepodjatým a nestraničím soudem.

Městský soud v Praze přípisem ze dne 24. 10. 2007, č. j. 4 Cad 55/2007 – 7, stěžovatelku vyzval, aby si ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této výzvy zvolila advokáta pro řízení o kasační stížnosti, nebo doložila, že má vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, anebo doložila své majetkové poměry v příloženém formuláři „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků” a vyplněný jej zaslala soudu zpět. Dále ji vyzval, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí soudu napadáno. Současně stěžovatelku poučil o tom, že nebude-li přes tuto výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek (§ 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

Podle údajů obsažených na obálce (v níž byla písemnost doručována), byla předmětná výzva Městského soudu v Praze dne 1. 11. 2007 uložena na poště 130 00 Praha 3 na žádost adresáta bez předchozího pokusu o její doručení a adresátu (stěžovatelce) byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedla. Vzhledem k tomu, že si ji stěžovatelka do konce odběrní lhůty (16. 11. 2007) nevyzvedla, byla výzva dne 21. 11. 2007 vrácena zpět Městskému soudu v Praze jako nedoručená.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v § 46 odst. 1 s. ř. s. lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl ověřen (§ 46 odst. 3, věta třetí o. s. ř.).

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

S ohledem na výše uvedené lze pokládat uvedenou výzvu Městského soudu v Praze (která byla písemností určenou do vlastních rukou), stěžovatelce za doručenu uplynutím desátého dne od jejího uložení na poště, tedy dne 11. 11. 2007. Jelikož tento den připadl na neděli, posunul se konec lhůty na nejbližší příští pracovní den, tedy pondělí 12. 11. 2007 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagovala na jeho výzvu k odstranění nedostatku zastoupení advokátem a nepředložila plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani nepožádala soud o jeho ustanovení, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nevyhověla požadavku předepsanému ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka v řízení vystupuje jako osoba bez uvedeného právnického vzdělání, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o následcích takové nečinnosti, tj. o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelka nedokládá a ani netvrdí, že by její manžel (S. S.), na němž zřejmě trvá jako na svém obecném zmocněnci pro zastupování v této věci (stěžovatelka ani v řízení před Městským soudem v Praze nedoložila řádnou plnou moc udělenou svému manželovi k zastupování pro řízení před tímto soudem), takové zákonem předepsané vzdělání měl.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla ke výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace se již nemohl Nejvyšší správní soud zabývat důvodností kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu